

✠ ПОГАНАЈ БОГЪ

ČAS OPIS EVANGELSKICH SERBOV

5. číslo · ISSN 0032-4132

Budyšin, meja 1980

Lětnik 30

Hrono za meju: 1 Petr. 4,10

Služće sebi jedyn druhemu z tym darom, kotryž je kóždy dóstał

„To je wobdarjeny čłowjek!“ – tajku sadu začuwamy džensa jako chwalbu za toho, wo kotrymž so wona praji. Zawěsće móže kóždy wjesoly być, kiž je wobdarjeny, ale slyšimy poprawom hišće prawy zmysl tutych słowow? Wobdarjenosć njeje zaslužba wobdarjeneho – wón je swoje dary dóstał! Wot Boha, swojeho stwořičela, wot swojeju staršeju, wot tych, kiž béchu w zažnych lětach wokoło njeho.

Kajke žohnowanje za džěčko, kotrež ma staršeju, kotraž nimataj jenož bohate wuhotowanje swojeho bydlenja, swojeje chěže, swoje awto a druge materielne bohatstwa w zmysle, ale kotraž wěnujetaj telko kaž móžno časa wuwowanju jeho duchownych a čělnych darow!

Wobdarjenje čłowjeka njeje jenož to, štož takrjec w nim tči, ale k tomu sluša na přikład tež dar časa, kotryž darja jemu ludžo, w přemij rjedže staršej, w přěnych lětach žiwjenja!

A kak wšelake su dary! Je wulki dar, derje řečec móc, ale snadź hišće wjetši je dar, móc přisluščač! Je dar, być aktiwny, poľny elana, ale je tež dar, móc čerpjeć a njezadwělować. Přikazować móc je dar, ale tež so podrjadować, sobudžělać móc. A skóněnje je dary hudźby, rysowanja, džiwadło-hraća, žorty-powědanja, pisanja ...!

K čemu wužiwaja so bože a čłowjekow dary? Na wšelake wašnje! Maš ludži, a tych je runje džensa wjele, kiž swoje dary zasadnje jenož po móžnosći droho předawaja. Wosebje rjemjeslniska wušiknosć je za mnohich njewučerpajomny kapital. Su tajcy, kiž so při swojim poprawnym džěle šonuja, zo bychy po džěle čim čiliši byli při zaslužanju wulkich pjenj. Na džěle bychy služili towaršnosći, nam wšěm, po džěle služa jenož sebi!

Nohcemy-li hrono za tutón měsac sčinić za hoľu frazu, potom dyrbymy wo nim w tutym zwisku rozmyslować! Zo je naša wěra něšto, štož měło nas stajnje zaso před egoizmom, před sebičnym mysljenjom zachować, je poprawom jasne. Džiwam pak so stajnje zaso, kelko městnow w bibliji wo tym řeči, jasne řeči.

Džiwam pak so tež, kak husto so tute jasne řečenje přeslyši!

Křesćan je čłowjek, kiž je sej stajnje toho wědomy, zo su jeho dary darjene a zo su wone zdobom nadawk. To je poprawom rjane, wjesole poselstwo: Dokelž njejsu tute dary za mnje, ale k službje druhim postajene, njetrjebam so stajnje strachować, zo je zhubju. Dary, nam wot Boha a sobučłowjekow date, so přez přeč-daće rozmnožuja!

Jedyn mudry čłowjek je jónu pražil: „Zbožo je to jeničke, štož so po-

dwoji, hdyž je džěliš.“ Podobnje je z našimi darami: Hdyž sej z nimi mjez sobu služimy, potom smy wšitcy wobdarjeni!

Započmy z tym! Stajmy swoje dary do služby, spytajmy z nimi služic, nic jenož zaslužic – a budžemy wobdarjeni jedyn přez druhého a tak zbožowniši hač ci, kiž swoje dary jenož za sebj samych k zaslužbje zasađuja!

C. Pjech

Přeprašenje

Tutón wobraz njeje nam cuzy. Stworil je jón naš Měrcin Nowak-Njehorński. Cyrkej pod Čornobohom tež znajemy. Tam – potajkim – w **BUKECACH** budže, kaž hižo wěsće, lětuši serbski cyrkwinski dzeń. My smy hižo na njón přeprašyli.

Sobotu, 28. junija, je w 15.00 hodź. zhromadźizna za wšěch cyrkwinskih sobudźelačerjow a druhich zajimcow, wosebje tež za młodžinu, z dwěmaj přednoškoma.

Njedzelu, 29. junija, w 9.30 hodź. su serbske kemše. Wobjed sčěhuje a připołdnja přestawka na zwučene wašnje. W 14.00 hodź. budže hłowna a skónčna zhromadźizna z bibliskej hru, krótkimi referatami a postrowami.

Wšo bliše a tež mjena wobdźěle-nych w junijskim čisle wozjewimy. My mamy dobry zwisk z busami a z čahom (do Pomorč, kotrež su jenož jedyn kilometer wot Bukec zdalene). Jězbný plan chcemy Wam tež w přichodnym čisle zdźělić.

Na wjesole zasowidjenje w Bukecach!

Waš Gerat Lazar, předsyda

SERBSKI · CYRKWINSKI · DŽEŇ

Farske miniatury z Hodźija

Njesta so přehusto, zo bě we wosa-
dže naslědnik fararja jeho syn, kaž
bě to pola Warichiusa w Hodźiju.

Jara rědko pak je to, zo sčěhuje
nana syn a skónčnje tež hišće wnuk!
(W bliskosci Riesy je wjes, hdžež je
džensa prawuk swojeho pradźěda
z fararjom w samsnej wjesce!)

W Hodźiju bě to tak, zo dožiwi wo-
sada w lětach 1696 do 1780 nana, syna
a wnuka jako fararjow na česčehód-
nej klětce. Jedna so wo třoch fara-
rjow Wićazow:

Jan Christoph Wićaz	1696–1731
Jan Christoph Wićaz	1732–1750
Christoph Friedrich Wićaz	1750–1780

Je škoda, zo spalištej so wobrazaj
prěnjeju, kiž běštej skoro tak wulkej,
kaž wonaj samaj, 1945 w Serbskim
domje! Wobrazaj byštej nam móhloj
wobraz tuteju mužow wožiwić, kotryž
chcemy nětko z powěsćow z chroniki
rysować!

Nan bě so 1658 w Złym Komorowje
(Senftenberg) narodził a bě tam tež
1685–1696 z fararjom. Wón namjeto-
waše so wot konsistorija w Drježdza-
nach jako jenički za wuprózdnjene
městno w Hodźiju, hačrunjež chcy-
chu cyrkwinsky předstejerjo na každy
pad třoch kandidatow měć. Tola pře-
sadži so jeho přistajenje, a to bě za
njeho poprawom špatny započatk!
Konsistorij pak chcyše energiskeho,
wobrotneho muža, dokelž bě pře-
dchadnik na wšelakore wašnje za-
prajil.

Zapodaće přećiwo njemu pola kon-
sistorija rěči wo špatnym a njejas-
nym wurěkowanju a špatnej dispo-
ziciji předowanjow. Konsistorij pak
tute přičiny jako njewažne wotpoka-
za. Hač běchu wone woprawdže tak
njewažne, njemožemy džensa wjac
přeprowować.

Zá jeho čas wobnowi so cyrkej do-
kladnje znutřka, při čimž so chóry
zatwarichu. Bohužel wotstroni so při
tym tež stary gotiski rězbowany woł-
tar, dokelž bě wón drje wot čerwjow
nažrany, ale wjele bóle měješe drje
přewjele katolskich swjatych! Nowy
wobrazowy wołtar, w Budyšinje zho-
towjony, słužeše cyrkwi hač do lěta
1876, bě pak chětro spokojne džělo.
Tutón wołtar je nětko w našej ka-
pałce na pohrjebnišću.

Wićaz bě jara plódný spisowacel.
14 čišćanych wěcow a knih wot nje-
ho znajemy. Někotre z nich su so wjac
razow nakładowali. Wone běchu po-
tajkim we wěštej měrje požadane. Za
moderne rěčne slědženje sta so wažna
wosebje kniha našeho farskeho ar-
chiwa, w kotrež je Jan Christoph
Wićaz njedzelske epistle a ewangelije
do serbsčiny přeložil. Pódl čišća-
neho němskeho teksta steji jeho pře-
ložk do serbsčiny z jeho ruku napi-
sany. Tutón přeložk je, kaž slědzerjo
praja, změšenje hornjoserbskeje rěče
ze serbsčinu, kaž so wona w delnich
Serbach rěčeše, a tohodla bu wón na-
stork k zajimawym přirunanjam.

Woženjany bě z jednej Marju Sy-
billu, kotrejež ródne mjeno njeznaje-

my. Wonaj měještaj 9 džěci, z ko-
trychž bu najstarši syn, Jan Chri-
stoph, rodženy 1686 tež w Złym Ko-
morowje, jeho naslědnik. Wot lěta
1719 je wón nanowy pomocnik (sub-
stitut) w Hodźiju. Swjatočnosće jeho
zapokazanja koštowachu wosadu 109
tolerjow!

Tutón syn njebě w cyłku drje jara
zwejselecy zjaw. Serbsčinu wobknje-
žeše jenož njedospołnje. Při sudni-
skim jednanju w Darinje dyrbješe
jako tołmačer skutkować. Možeše pak
wotmołwy sudnistwa jenož z pomocu
někotrych wosadnych, kotřiž móža-
chu hižo němsce, do serbsčiny pře-
ložiť. — Češo waži wězo, zo spječo-
waše so nowotwarej šule, dokelž bě-
chu jemu bróznja a ľubje wažniše hač
šula, kotraž hrožeše so sypnyć. Tu so
cyrkwinsky předstejerjo přećiwo swo-
jemu fararjej přesadźichu a natwa-
richu přećiwo woli swojeho fararja
nowu šulu! (Je to džensniša šulska
bróznja při šulskim twarjenju při
wjesnym naměsće w Hodźiju.) K jeho
wuzamołwjenju dyrbi pak so prajić,
zo dyrbješe so za jeho čas wěža cyrk-
we znowa kryć, jedyn stołp při cyrk-
wiskim twarjenju znowa přisadzić
a dom za tótku twarić (tutón njeje
džensa hižo tu)!

Jan Christoph Wićaz II bě, kaž so
zdawa, ze wšěm swětom rozkorjenje-
ny! Wučer pytaše před nim škit pola
superintendenta, Diaconus Schmidt
pisa w swojej biografiji: Sym so 9
lět nadźijał, zo so skónčnje tak trěbna
a chwalobna kolegalna harmonija

mjeze mnu a mojim fararjom nama-ka. Skónčnje běch ja jako slabši džěl mučny a prošach wšednje na koleno-maj Boha, zo by mje wuswobodził. A prjedy hač so dohladach, buch, bjez toho zo běch sam něšto spytał, do Woslenka powołany.“ Přidate, tež Schmidt bě nahly čłowjek! Ale ličba tych aktow, kotrež wobjednawaja zwady fararja z jeho diakonom, wob-jima 130 kruchow! Trójce wotměchu so direktne přeslyšowanja před wy-sim konsistorijom w Drježdžanach.

Ale nic jenož tajke zwady mjez kole-gami to běchu: farar bě džě težlenu Peterssen, džowku rjano- a wu-mělskobarbjerja w Budyšinje, a mě-ješe tři džěci. Jeho najstarši syn nar-odži so 1722 w Hodźiju a sta so 1750

24 dypkami je wosebje kedźbyhódna, dokelž je wot „džiwa rěchow Hornjeje Lužicy“, Jana Gelsanskeho, w nadaw-ku farskich poddanow spisana. W njej rěči so wo tym, zo bě stajnje mjenje a špatniša jědz, zo dyrbjachu stajnje wjac džělow wukonjec, tež tajke, kiž knjez njeměješe prawo sej žadać, zo bě farar rozmnožil ličbu robočan-skich dnjow, zo njebě słowo dzeržal atd.! Po słowje praji so: „Njenama-kaš-li pod žanym knjezykom wulku njeprawdu, namakaš ju cyle wěsće pola fararja w Hodźiju!“

Wón bě woženjeny z Anna Magda-legen Peterssen, džowku rjano- a wu-mělskobarbjerja w Budyšinje, a mě-ješe tři džěci. Jeho najstarši syn nar-odži so 1722 w Hodźiju a sta so 1750

naslědnik swojeho nana, kiž 64lětny w léce 1750 (3. julija) zemrě.

Wo nim akty skoro dospołnje mjel-ča. Najskerje bě wón měrny a kedź-bliwy čłowjek. Bohužel su jeho za-piski w našich cyrkwinskih knihach tak krótkte, zo činja wšěm, kiž slědža za prjedownikami, čezje.

Třeći Wićaz bě woženjeny z džow-ku překupca Blasiusa, Dorotheu Hil-žu, z Budyšina. Wonaj měještaj 6 džěci. Kaž so zda, je so wón z diako-nom a wučerjom derje znjesl.

Tři dospołnje wšelake charaktery smy zetkali w třoch fararjach- Wićazach w našej wosadze! Nic kóždy bě parla, ale je tola po swojim waš-nju wosadu wobliwował. Bóh pisa tež na kríwych rjadkach runje!

Korla Pietsch

Pětr Mlónk – pomocnik małych ludźi

Wo Pětru Mlónku móžemy čitać w Serbskim biografiskim słowniku a w přnim zwjazku Stawiznow serbskeho pismowstwa.

Wón narodži so 19. měrca 1. 1805 (před 175 lětami) w Žičenju pola Huski a zemrě 6. februara 1887 w Ma-lej Boršci. Bě přeni serbski ludowy basnik. Njebě pak to wězo jeho wšedne džělo! (Zo móže basnik- spisowaćel wot toho žiwu być, to ga-rantuje hakle naša džzensniša towarš-nosć!) Wón bě čěsla a chěžkar w Dži-woćicach pola Hodźija.

Jeho nan bě robočanski žiwnosćer a tež čěsla. Džěci tajkich ludźi nje-móžachu tehdow hišće prawidlownje do šule chodźić, ale jenož z časami, hdyž njeběchu runje k džětu trěbne. Tak chodžeše tež mały Pětr jenož z časami do šule. Potom słužeše pola burow. Jeho naněj pak so po wšěm zdaću cyle derje džěše, dokelž kupi jemu 1821 mału robočansku žiwnosć w Džiwoćicach. Potom čitamy wo dal-šej zajimawej wěcy: Zo njeby trje-bał do wojska, woženi jeho nan hižo ze sydnamće lětami. Dwacećlětneho pak jeho tola do wojakow zawołachu, a dyrbyeše 8 lět słužić! (Što bychmy džensa k tak dolhej winowatostnej službje prajili!) Jako dyrbyeše w Drježdžanach na dołhochwilnej stra-ži stać, započa hrónčkować. Z tym po-kročowaše, jako bě pušćeny a doma na swoich pólkach džělaše. W lětach 1844–1947 twarješe so železnica wot

Drježdžan do Zhorjelca přez Budyšin. Pětr Mlónk džělaše při twarje sobu a tež tu džěto z basnjenjom zwjazo-waše.

Zawěsće bě Pětr Mlónk jara zamoł-wity a pilny čłowjek. Wón wuzwoli so mjenujcy za wjesnanostu w Dži-woćicach, bu člon šulskeje a cyrk-winskeje rady a pismawjedzer bur-skeho towarstwa. Při tutym zastojn-stwje zezna jeho Smoler. Wón wozje-wi jeho basnje w svojich „Tydžen-skich nowinach“. Mlónk nochcyše pak, zo bychu so basnje pod jeho mjenom wozjewili! Hakle wjele poz-džišo poradži so Smolerjej, jeho pře-rěčeć, zo by so k svojim wudžělkam priznal.

W léce 1867 poda so wón na wu-měnk, a z tym započa so jeho takrjec „křescanski čas“. Wón bu poradžowar serbskich ludźi zbliska a daloka. K njemu přichadžowachu wudowy a syroty, rozkorpjeni susodža, zanjechani wuměnkarjo, robočanscy žiwnosćerjo a džělaćerjo. Při tutym wulkotnym skutkowanju k lepšemu małych, po-tłóčowanych a wuklukowanych a wot čłowjeskeje sebičnosće přescěha-ných nazhoni njeličomne bědy a nje-dostatki žiwjenja małego chudeho ludu wokoło sebjě. Wón předžěla tute dopóznaća k powšitkownje powuč-nym hrónčkam. Basnješe pak tež kěrlušje.

Pětr Mlónk njebě „wědomy Serb“, kaž běchu to čy wučerjo, duchowni a druzi wučeni Serbja wokoło Maćicy Serbskeje, ale wón bě kruty Serb. Wón hněwaše so na tych, kiž hižo teh-dom započachu němcować: „Tón

Serb, kiž so woněmča, njej' hódny prizki tobaka.“

Rudolf Jenč, kotrehož Stawizny serbskeho pismowstwa mjenuja so w „Pomhaj Bóh“, junijske čisło 1979, „swědomite a po duchu přistojne“, pisa wo Mlónku: „Wón jako jednory džělaŕy muž z ludu začuwaše nuzu, kiž serbski lud měješe, hinak hač woni. (Či serbscy inteligencja w Ma-ćicy Serbskej a wučeni basnicy – to Jenč dale horjeka wopisuje.) Tuž wón wo njej rěčo njemysleše tak jara na narodnu bědu hač skerje na socialne njeprawdy, pod kotrymiž serbski lud čerpješe... Ale wězo: politiski do-prědkar Pětr Mlónk njebě. Wón bě typiski serbski małoratar, zajaty z na-božnymi idejami, kotryž drje bědu, z kotrejež sam čerpješe, widžeše, ale jeje přičiny njewidžeše. Bě přiwisnik stareho, bě konserwatiwny, kaž to tehdy serbski burik běše.“ Jenč wopi-suje potom, zo bě Mlónk a z nim tež Smoler přećiwu republice, za krala.

Tak je wosud a nastajenje Pětra Mlónka typiski za mnohich křescá-now a za cyrkej scyla: jich wosobin-ski engagement, jich zasadženje pře-ćiwu njesprawnosći w jednočlěwym a konkretnym, jich hoberske woso-binske džěto a jich lubosć k blišemu su wšeje česće hódne! Tež naš stat sej po słowach Ericha Honeckera dnja 6. měrca 1979 tute džěto cyrkwe julce waži.

Ale kmanosć, spóznać towaršnost-ne, ekonomiske korjenje njesprawno-sće a přez to je w korjenju přewinyc, ta zwjetša pola nas pobrachuje. Na čim drje to leži? C. Pj.

POSTROWY POKOJA

Delegacija z Vietnamu zetka so z wjednistwom cyrkwe

Delegacija ewangelskich cyrkwjow ze Socialistiskeje republiky Vietnam přebywaše w měrcu w našej republice na wšelakich městnach.

W Bad Saarowje zetka so wona z Konferencu ewangelskich cyrkwin-skich wjednistwow. Wodžacy biskop D. Schönherr postrowi delegaciju a potom porěča nawoda vietnamskeje delegacije k člonam wjednistwa našich cyrkwjow. Nawoda delegacije je

generalny sekretar Zwjazka ewangel-skich cyrkwjow we Vietnamje, farar Bui hoan Thu z Hanoja, hłowneho města Vietnamu.

Farar Thu přinjese wjednistwu a z tym nam wšěm postrowy „měra a zboža“ a džakowaše so za móžnosć, móc wopytać kraj, w kotrymž bě skutkował Měrcin Luther. Potom ry-sowaše wón jara wotměnjace stawi-ny swojeje wótčiny a wuwieće ewan-gelskeje cyrkwe we Vietnamje.

Farar Thu hódnoćeše tradicionelne přečelstwo mjez NDR a SRV a wu-zběhny wosebje pomoc cyrkwjow w

našej republice w boju přećiwu ho-berskim katastrofam přirody w swo-jim kraju.

Wón zwurazni, zo su cyrkwe we Vietnamje list Konferency ewangel-skich cyrkwinskih wjednistwow k přiležnosći činskeho nadpada na Vietnam džakownje přijimali a jón jako tróšt a pohonjowanje začuwali.

Hósć z Vietnamu pokaza wjac ra-zow na zhradnosć našich cyrk-wjow a křescanow w našimaj krajo-maj, zo sobu pomhamy wědomje so-cialistisku towaršnosć natwarjeć a

Pokročowanje na str. 4

rjadować. Při tym nastanu wězo wěšte problemy, je dže to přeni raz w stawiznach čłowjestwa, zo so křesćanska wěra a socialistiska towaršnosť zetkatej a matej so aranžować. Jasne pak je, zo maja křesćenjo tež w socialismje swój nadawk, kiž maja zasadnje za swět, spjelnić.

Po słowje praji farar z Vietnama: „Njelubujemy so jenož tohodla, dokelž smy křesćenjo, ale dokelž džemy zhromadnje samsny puć, puć socializma.“ Wón wupraji nadžiju, zo budu přecelstwo mjez wěriwymi wobuju krajow dale rosc. Tutu nadžiju a tute přece zwjazka generalny sekretar farar Thu z přeprošenjom na Zwjazk cyrkwjow k napřećiwnemu wopytej we Vietnamje.

POWĚŚĆE

Chasow Radwor: Dnja 7. 3. tutoho lěta by naša serbska spisowaćelka Marja Kubašec była 90 lět. Na tutym dnju počesći ju delegacija serbskich institucijow z položenjom kwěćelow na jeje posledni wotpoćink na Radworskim pohrjebnišću.

Spisowaćel a wědomostnik Pětr Malink hódnoćeše w krótkej narěči žiwjenje a skutkowanje přenjeje serbskeje wučerki a spisowaćelki, kiž je skutkowała hač do svojich poslednich lět a dnjow na dobro swojeho serbskeho luda. Wona zemrě 13. 4. 1976 w starobje 86 lět.

Z njewšědnej pilnosću je wona serbske pismowstwo z mnoho hódnyimi twórbami wobohaćala. Njeh wostanje w svojich spisach dale mjez nami žiwa! Wažmy sebi, štož je nam zawostajila. Z tym ju najlěpje česćimy. A. G.

Budapest: Naš sakski krajny biskop dr. Jan Hempel bě jedyn z wobdźělnikow konsultacije Ekumeniskeje rady cyrkwjow ze sobustawnymi cyrkwjemi ze socialistiskich krajow Europy. Tute zetkanje wotně so hižo druhi raz w Budapesće 28.–31. januara. Wuradźowaše so wo městnje a roli cyrkwjow w socialistiskich krajach. Tež wo nadawkach cyrkwe we wokomiknej swětowej situaciji so rěčeše.

W komunikeju praji so, zo běchu sej wobdźělnicy jasni wo swojej zamolwitosći za swětowy měr a zo so starosća wo napřemobronjenju w Europje a wo tym, zo su USA přestorčili ratifikaciju SALT II.

Genf: Přichodna, šesta, polnozohromadźizna Ekumeniskeje rady cyrkwjow budu w léce 1983 w kanadiskim měsće Vancouver. Pjata zohromadźizna bě w léce 1975 w Nairobi w Africe. Na njej wobdźěli so tež wulka delegacija z našeje sakskeje krajneje cyrkwe. Tež za šestu zohromadźiznu je sylne sobudžělo hižo při přihatoh z našich cyrkwjow předwidžane.

Berlin: Zwjazk ewangelskich cyrkwjow w NDR je kónc januara wudał WOZJEWJENJE k situaciji swětoweje politiki w přitomnosći. W njej so praji, zo Zwjazk najnowše wuwide z wulke starosću wobkedźbuje. Praji

so tež, zo njeje, zo by so swětowy měr zdźeržal, žana druha možnosť, hač politiku wotputanja dale wjesć. Dale praji so w džesač dypkach wozjewjenja, zo čuja so čłowjekojo w nětčišej situaciji bjezmocni, zo pak je džěto za měr w nětčišej situaciji „najwažniše wužadnje za naše swědčenje a našu službu.“

Konkretnje praji so w 10. dypku, zo měli cyrkwe zhromadnje wuradźować (nic jenož so modlić! – přisp. red.), kak móhli konkretnje k tomu přinošować, zo by so SALT II-zrěčenje ratifikowało, zo bychu so Wienske wuradźowanja wo pomjenšenju wójskow dale wjedli, zo by so wobronjenje zwoprawdžilo, zo by so 1980 w Madridze wo KSZE wotewrjenje a strožbnje rěčało a zo bychu bilateralne politiske kontakty w duchu wotputanja so poradžili.

Cyrkej w Kšišowje, w Delnjej Łužicy

Z tutym wozjewjenjom su naše cyrkwe so potajkim cyle konkretnje stajili nižinam politiki našich dnjow, a žadyn prawy křesćan njemóže so tutomu wužadnju zapřeć!

Liebfrauenberg (Francoska): Tu zeńdže so w februaru 1980 Eksekutiwny wuběrk Ekumeniskeje rady cyrkwjow. Pod nadpismom „Swětowy měr wohroženy“ zaběraše so tež wón z aktualnej politiskej situaciju. Eksekutiwny komitej namolwja we wozjewjenju sobustawske cyrkwe, zo bychu so hišće zasadnišo hač dotaj za měr zasadźowali, zo bychu so spjećowali politice, kiž škodźi wotputanju, a zo bychu so zasadźowali za wobronjenje.

Johannesburg: Katolscy biskopja Južneje Afriki su so znova raznje přećiwo apartheid-politice knježerstwa wuprajili. Tak mjenowana homeland-politika, rěka w stejišću, přinošuje k tomu, zo bychu so běte měšćanske džěle wobohaćili a čorni stajnje bóle wochudnyli. Wótrje kritizuje so na apartheid wotpočowaca šulska politika.

Dale zasudźuje dokument biskopow system tak mjenowanych pućowacych džělačerjow, kotřiž nimaja na městnje, hdžež woni džělaja, žane prawa. Biskopja podšmórnu, zo maja čorni formalnje wot knježerstwa drje prawo, džěłarnistwa tworić, zo nimaja tute pak žanežkuli prawo.

Katolscy biskopja chcedža njebětych džělačerjow (nimo čornuchow su to hišće Indičenjo, měšani a druzi nic cyle běli!) a džěłarnistwa podpěrać.

Malešecy Hućina: Po dolhej přestawce běchu tu 23. měrcja zaso serbske kemše. W Malešecach njewěrješe ani farar sam, zo něchtó přindže, a tola běchmy potom džewjećo! W Hućinje běchu wuhlady hišće špatniše, a tež tam běchmy šesćo. Zběrka bě tak nahladna, zo wunjese wjac hač zaplaćenje jězby za fararja. Wućinichmy sej, zo zetkamy so na wobemaj městnomaj njedzeli, 1. junija w samsnym času znowa, zo wabimy hišće dalšich k sobupřindženju a zo popoždnu pojedžemy na festiwal do Budyšina.

Serbske bože služby w meji

4. 5. — 4. njedzela po jutrach
Budyšin-Michałska 9.00 hodž. kemše (Wirth)
Budestecy 14.00 hodž. kemše z božim wotk. (Wirth)
11. 5. — 5. njedzela po jutrach
Rakecy 8.30 hodž. kemše (J. Lazar)
Huska 10.00 hodž. kemše (Wirth)
15. 5. — Bože stpiće
Bukecy 9.00 hodž. kemše (G. Lazar)
Hodžij 9.00 hodž. kemše (Wirth)
18. 5. — njedzela Exaudi
Bart 8.30 hodž. kemše (S. Albert)
Poršicy 8.30 hodž. kemše z božim wotkazanjom (Wirth)
Budyšink 10.00 hodž. kemše z božim wotkazanjom (Wirth)
25. 5. — Swjatki
Bukecy 8.30 hodž. kemše (G. Lazar)
Hrodziščo 8.30 hodž. kemše (S. Albert)
26. 5. — Swjatki pónđzelo
Njeswaćidlo 8.30 hodž. kemše (J. Lazar)
1. 6. — Swjateje trojicy
Hućina 9.30 hodž. kemše (C. Pjeh)
Malešecy 8.30 hodž. kemše (C. Pjeh)
Budestecy 9.00 hodž. kemše (Bětnar-Stołpin)
Budyšin-Michałska 9.00 hodž. kemše (S. Albert)

Pomhaj Böh, časopis ewangelskich Serbow. — Wuchadza jónkróc za měsac z licencu č. 417 Nowinarskeho zarjada pola předsydy Ministerskeje rady NDR. — Rjaduje Konwent serbskich ewangelskich duchownych. — Hłowny zamolwity redaktor: Farar Cyril Pjeh, 84 Riesa 11, Windmühlenstraße 17, tel. 44 91. Ekspediceja: Farar G. Lazar, 8601 Bukecy (Hochkirch, Kirchweg 3). Přinoški a dary na konto Sorbische evangelische Superintendentur Bautzen Sp. Bautzen 4962-30-1101 — Ludowe nakładnistwo Domowina Budyšin. — Index-Nummer 32921 — Čišč: Nowa Doba, čišćernja Domowiny w Budyšinje (III-4-9460)